Тукъ — Народна библиотека

Шуменски общински вести

Година II. гр. Шуменъ, 11 февруарий 1941 год.

Брой 57.

Излиза всѣки вторникъ

АБОНАМЕНТЪ:
Годишенъ 40 лева, половинъ год. 25 лева
ОТДѢЛЕНЪ БРОЙ 1 левъ.

ОБЯВЛЕНИЯ: 2 лева на квадратенъ сантиметъръ.
За хроникиране на редъ . . . . . 5 лв.
Вѣнчални и годежни . . . . . 50 „
За неприемане на именни дни . . . . 30 „
Дългогодишни публикации — по споразумение.
Известия за благотворителни цели безплатно

Телефонъ № 20.

органъ на Шуменската градска община
РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ. ▪▪▪ Основатель на в-ка — инж. ХР. ТОНЕВЪ. ▪▪▪ Уредникъ ЙОРД. С. ГОСПОДИНОВЪ.

КОГА ЩЕ ПОУМИѢЕМЪ?

Въ единъ отъ скорошнитѣ софийски вестници (в. „Зора" 4. II. 1941 год.) четемъ: „Разпространението на позиви и печатни произведения, които цѣлятъ да създадатъ настроения, мисли и чувства въ полза на една или друга държава, и то въ страна на българи, е нежелана, да не кажемъ, престѫпна деиность. Въ съдържанието на тия позиви и печатни издания обикновено, ако не изключително, се говори и възпѣва всичко друго, освенъ България и българския народъ Защитаватъ се разни чужди каузи, а се забравятъ българскитѣ интереси... Има нѣкои българи, които по идеологични схващания, или чисто и просто за пари, сѫ се поставили въ услуга на чуждитѣ интереси по начинъ, който на български езикъ се опредѣля като предателство и шпионажъ"...

Отъ каквато гледна точка и да се изхожда при горната дейность на които и да е българинъ, все пакъ подобно поведение не може да се оправдае съ нищо. Ако се цели да се поправи известна грѣшка (една или повече) на властьта, има удобни благородни начини за това, но не и като горния И въ такъвъ случай този начинъ на дѣйствие е отъ най-голѣма полза. Щомъ, обаче, горецитираното дѣяние е продиктувано отъ лични, користни и парични интереси, — това вече е престѫпление, което е до висша степень презрително, осждително и наказуемо отъ законитѣ ни.

Но чудното е, какъ се намиратъ още българи, които биха могли по такъвъ безчестенъ и предателски начинъ да услужватъ на чужди интереси! Сѫщества отъ подобно естество се намиратъ вѣрѣдъ всички народи. Най-малко или никакъ, обаче, не бива да се срѣщатъ изъ нашия народъ, защото той е изстрадалъ две тежки и непоносими робства; защото е далъ скѫпи материални и морални жертви, докато добие днешната си свобода; защото народътъ ни има културно и военно минало, което трѣбва да пълни съ гордость душата на всѣки българинъ и българка; защото народътъ ни има задачи и идеали, които чакатъ своето осѫществяване именно въ настѫпилитѣ днесъ международни сплетни и стълкновения...

Не, крайно време е да се стреснемъ и поумнѣемъ!

Д-ръ П. Д. Скорчевъ

Етимологична разходка
по билото и урвитѣ на шуменското възвишение

Рѣдка по своята прелесть е кьошкьовенската долина, оградена отъ стръмни буйнообрасли съ леска, дрѣнъ и букъ баири, прорѣзани отъ многобройни урви и усои. Като отминемъ дивитѣ боази Деве-барданъ и Араччи-боазъ стоящи извънъ нашата представа за Кьошкьовецъ, истинската котловина, която носи това свѣтло за всѣки шуменецъ име започва отъ текето и срещуположната общинска цвѣтарница и се огражда отъ височини, по чиито върхове се намиратъ Хисаръ-тъ и хижата, Крумовитѣ порти и Занданъ-тъ, Сулу-мара и Бузлуджа, Чилли-баба текеси и бѣлиятъ каменистъ баиръ нареченъ Чифутлукъ. Това е една тѣсна клисура (отъ гръц. клеисура заета отъ латин. Clausura, т. е. затворено, заключено пространство — отъ общъ коренъ съ „ключь"), въ която се стичатъ урвитѣ подъ Крумовитѣ порти и подъ Зандана, усоищата на Сулу-мара, на Бузлуджа и на Чилли-баба. Съ всички тия диви и многоводни по-рано урви и усои кьошкьовенската котловина представлява една твърде разнообразна, примамлива и вълшебна мѣстность, приканваша къмъ бродене, унесъ и вдъхновение. И турскитѣ паши и бейове наистина сѫ оценили дивата прелесть на тия мѣста и сѫ издигнали тукъ свои кьошкьове за отмора и наслада и харемска нѣга. По мое знание останали сѫ следитѣ само на три кьошка. Отсамъ бюфета до боровата горичка имаше преди петдесетина години една двуетажна сграда, а срещу нея една оградена турска гробница, въ която винаги имаше запалено кандило — сега тамъ е резервоарътъ на Зандански-ятъ водопроводъ. Този кьошкъ се казваше **Паша-кьошкъ** (паша, перс. па=кракъ-па-ча! — и шах=царь, т. е. който седи при краката на шаха Тукъ има изворъ съ сѫщото име.— По-горе, отвѫдъ боровата горичка („Боровецъ") е билъ построенъ т. нар. **Сътмакьошкъ**, до който се намира едноименъ изворъ. Думата „ъісъітма" значи на турски горячка, треска, ъісъітмак= сгорещявамъ. Тукъ наистина се въдятъ комари и мѣстностьта ще да е била маларична. Обаче все пакъ остава малко неясно, защо ще да е нарекълъ беятъ своята вила съ такова неумѣстно име. Възможно е това название на тази сочнотрѣвиста полянка, която поради близката чешма бѣше любимо мѣсто за теферичъ (араб. „теферрюдж" значи излетъ, пикникъ) да е било отсетне дадено, тъй като тука мнозина простиватъ и ги втрисва. — Като се тръгне оттукъ по обраслата съ сладкодъхави чеменужки горска пѫтека, нагоре къмъ Крумовитѣ-порти, идва се до една площадка, дето стояха развалини, каменни улеи и маслакъ — това е **Гюлер-кьошкъ** съ изворъ носящъ сѫщото име: гюлмек значи смѣя се, гюлер=засмѣнъ; гюлме-с, т. е. безъ усмивка: Гюлмезовъ!

*

За да има нашата етимологична разходка редъ и планъ, нека почнемъ отъ Илчовъ-баиръ. Тамъ долу е **Куршумлучешме** (куршун=олово; стрѣхата ѝ бѣше обкована отдолу съ оловена тенекия) Въ мсе време, като градски лѣкарь, тукъ имаше маслакъ съ желѣзна похлупка. Десетина махлянски момчетии се надпреварваха да плювнатъ отвесно право презъ ключовата дупка вѫтре въ водата; а следъ това — кой отъ най-далеко ще цръкне презъ нея съ естествено църкало. Маринъ Чешмеджията и ахпапитѣ му следѣха отъ срещната кръчма съ живъ интересъ конкурса.

Като се тръгне по-нагоре къмъ Чомлекчи-махлеси (чомлек=гърне, махал (араб.)= мѣстность) и се излѣзе нацъ Шамарджиевата бахча, идва се до нѣмезгяха — останали сѫ само стенитѣ на една четвъртита каменна постройка, свърталище на дервиши—секта просяшки мохамедански шнитове, които, тукъ извършваха своитѣ мистично-обрядни танци; „дервишъ" значи на персийски беднякъ; сѫщото значение на арабски има „факиръ", множ. число „фукара"; главатарьтъ на дервишитѣ се казва перс. пир= старецъ (пир— гишъ!). На перс. „намаз" значи молитва, „гях"=мѣсто.

Илчовъ-баиръ забива къмъ западъ съ една гънка, въ която има чешма, пещери и каменоломня. Отъ тукъ нататъкъ баирътъ, чиито склонове сѫ засадени преди 35 години отъ тогавашния кметъ Д-ръ Кърджиевъ съ многобройни орехови дръвчета, носи името Фатмеджикъ, т. е малка фатмичка. Този баиръ завива нагоре къмъ платото съ единъ боазъ (т. е. гърло, проходъ), който го дѣли отъ съседния баиръ **Деве-борданъ**, т. е камилски ревъ, поржбенъ срещу Хисаря съ орлови скали; тоя баиръ носи сѫщото име, живописенъ и стръменъ е и се изкачва горе на платото въ мѣстностьта наречена **Байково**. Това сѫ прекрасни мѣста, които заслужаватъ да бѫдатъ по-често спохождани. Майката на Л. Търговски разказваше, че по този баиръ нагоре турскитѣ войски изкачвали муниции, натоварени на камили, които отъ „зоръ" ревѣли; „деве" значи камила, „бардан"=викащъ ревящъ отъ багърмак=крещя; „бартисвамъ" нѣкого, т. е. карамъ го да крещи. Съ подобно име е **Баранъ-мара** т. е. кънтяща, викаща пещера— манастиръ на върха на урвата, която се спуща къмъ троишкия изворъ, тъкмо срещу осмарскитѣ колонии; тукъ ехото е особено силно. Долу къмъ троишкия изворъ стърчи високата скала — **Мамилъ-таши**; това е изопаченото отъ турцитѣ българско название **Моминъ-камъкъ**, т. е. девственъ, непристѫпенъ. Сравни още Труджа, Туруджа отъ Троица. Високо къмъ върха на Моминъ-камъкъ има дупка-входъ къмъ отшелнишката пещера.

Едно време подъ Деве-барданъ, дето е сега стрелбището имаше гьоль, отъ който изпъждахме биволитѣ за да се учимъ да плаваме, ведно съ Дяко Кюлюру. Сега Дяко е капитанъ на океански параходъ въ Америка — какъ е завъртѣлъ по английски осукания си фамилно име „Кюлюру" не ми е известно — Тукъ се спуща отъ Чурчуръ — и Араччи-боазъ дерето, въ което правятъ абдесътъ си (перс. аб=вода; дест—ржка) турскитѣ дървари — ешекчии. Та отъ това дере, поради маловодие на течащия тукъ Чомлекчийски водопроводъ (вакуфски), вакуфскиятъ чешмеджия бѣше вкаралъ водата му презъ 10—20 кюнци въ водопровода — това бѣше къмъ края на юлий 1910 година. Последицата на това мерхаметлийско дѣло бѣше избухването на една тифусна ендемия въ Грънчарска часть къмъ 15 августъ — св. Богородица: 45 заболявания изключително по течението на тоя водопроводъ само за една седмица. Съставихъ актъ на вакуфската комисия, взе имъ се 110 хиляди лева гаранция. „Аманъ" викаха вакуфцитѣ, „нека общината вземе тия води (все вакуфски), та да се отървемъ отъ тая бела" Дѣлото се насрочи: експертитѣ изказаха „ученското" мнение, че водата трѣбвало да се изследва за тифусни бацили(!); имаше и много адвокати, дѣлото пропадна и вакуфътъ излѣзе чистъ и непороченъ — спаси го „науката"!

Въ идната статия ще минемъ по Араччи-боазъ, ще прехвърлимъ Крумовитѣ-порти, ще пребродимъ платото и ще привършимъ излета си при бутилка бира. (следва)

ЧОВѢКЪТЪ И МОРЕТО

Морето е привлѣкло вниманието на човѣка твърде отдавна. Още първобитниятъ човѣкъ, който еималъ жилищата си около голѣмитѣ рѣки, езера и морета, билъ е принуденъ да потърси ползата отъ водата. Още знаменитиятъ римски естественикъ—Плиний Старий (23—79) — пръвъ дава описание на борбата на човѣка съ морето, за да използува неговитѣ блага. Въ тия първи времена, като съ първо мореплавателно срѣдство, човѣкътъ си е служилъ съ салъ. Друго първобитно срѣдство е било **коритото**, направено отъ дебело издълб. дърво--1-та **лодка**, съ каквато човѣкътъ си служи до днесъ въ нѣкои затънтени, далечни въ сушата рѣки и езера. Така, постепенно съ тѣзи първи плавателни сѫдове, човѣкъ почва да си прави по хубави и по-голѣми лодки, преминава къмъ платненитѣ кораби, докато стигне до парахода (steam-boat) на Фултона презъ 1803 г. и до днешнитѣ дреднаути, кръстосвачи, крайцери, самолетоносачи, подводници и пр, и пр. Финикийцитѣ, гърцитѣ, римлянитѣ, картагенцитѣ, германцитѣ, англичанитѣ, славянитѣ и др. племена и народи, които сѫ били въ досѣгъ съ морето, дължатъ цѣлия си материаленъ и духовенъ животъ на моретата. Египетската, гръцката, римската и др. култури не биха могли да се породятъ и развиятъ до такава висока степень, ако не бѣха рѣкитѣ и моретата, които сѫ улеснявали сношенията имъ съ другитѣ народи. Срѣдиземното, Бѣло и Черно морета сѫ били центъръ и носители на многовѣковни култури.

Но морето е носитель не само на разни производства и култури; то е източникъ на несмѣтни съкровища и храни за човѣка; то открива пѫтищата за цѣлъ свѣтъ. Морето, обаче, представлява и най-силната и естествена крепость за запазване народитѣ отъ чуждестранни нашествия. Англия и Япония въ това отношение сѫ най-облагодетелствуванитѣ отъ природата.

Тъкмо и заради тази голѣма важность и значение на морето за човѣка, виждаме отъ вѣкове насамъ да се водятъ кръвопролитни войни между народитѣ. Русия, Германия, Италия отдавна сѫ се стремѣли къмъ южнитѣ топли морета, но всѣкога сѫ срѣщали силния отпоръ отъ страната на Англия.

България, която при Симеона (893—927) и Иванъ Асена II (1218—1241) е всѣкога била на три морета, отъ освобождението си до днесъ се мѫчи да излѣзе на Бѣло море, но това не ѝ се позволява. Два пѫти —при Санъ Стефанска България и следъ Балканската война—тя излѣзе на Бѣло море, обаче Клемансо, Лойдъ Джоржъ и Венизелосъ я отласнаха отъ него въ полза на Гърция, защото българскиятъ народъ трѣбваше да се държи и задушва въ тѣснитѣ си предѣли и да бѫде въ зависимость отъ морскитѣ си съседи.

Днешната война на Германия и Италия противъ Англия, стигнала своитѣ гигантски размѣри, се води най-вече за Срѣдиземно море—това международно водно кръстопѫтище, вѣковно носилище на несмѣтни богатства, на стопански и кулуренъ животъ, завладѣно и обсебено най-вече отъ една държава.

Отъ горнитѣ нѣколко мисли, следователно, се вижда отъ какво голѣмо стопанско значение е за човѣка и за народитѣ морето. И отъ тая гледна точка именно, а не само отъ историческа, географска и етнографска, България и м а всичкитѣ си основания да се стреми за излазъ на открито море, каквото за нея е Бѣлото море.

Нека вѣрваме, че този нашъ идеалъ въ близко време ще се осѫществи.

† Янко Сакъзовъ почина

Обществената дейность на единъ нашъ съгражданинъ

Мълниеносно се разнесе изъ цѣлата страна печалната весть за смъртьта на голѣмия общественикъ, публицистъ, книжовникъ и човѣкъ — Янко Сакъзовъ (шуменецъ) Столичната преса посвети цѣли страници за неговата голѣма обществена деятелность, подчертавайки голѣмата загуба за българската общественость съ смъртьта му. Това красноречиво говори за неговата личность, чието обаяние се крие въ неговото човѣшко сърдце, неговата култура и неговитѣ обществени заслуги като държавникъ и книжовникъ. Ето защо е толкова голѣма загубата, ето защо е толкова голѣмъ трауртъ за насъ. . . Всички скърбятъ за кончината на голѣмия шуменецъ Янко Сакъзовъ.

Въпрѣки многото писано въ столичната и провинциална преса за Янко Сакъзовъ, ще си позволимъ и ние да отбележимъ нѣкои отъ многото заслуги на нашия съгражданинъ.

Роденъ въ Шуменъ на 24 септ. 1860 г. въ оная бурна епоха на политически борби, отрано се закърмя въ националенъ духъ, който по-после той реализира въ дѣла. Билъ е ученикъ на Пан. Воловъ и презъ Сръбско-турската война (1876 год.) се премѣства съ цѣлото си семейство въ Меджия и Кюстенджа, кждето дочаква освобождението на България, следъ което младиятъ Сакъзовъ заминава въ Русия да следва духовна семинария. Въ 1881 г. заминава за Германия да учи естествени науки и философия, а после въ Парижъ, кждето се приобщава къмъ писанията и изследванията на писателя Иполитъ Тенъ. Сжщата 1885 год. той се завръща въ Шуменъ и става учитель по естествена наука и история, но за малко, тъй като политическитѣ борби въ София го привличатъ и ние го виждаме да участвува въ преврата за свалянето на Батембергъ и присъединяването на южна съ северна България. Въ София той започва писателската си дейность съ издаването на сп. „День“ (1891 год.), но напраздно заподозрѣнъ въ убийството на м-ръ Бѣлчевъ, той отива въ Русе да печата тамъ списанието си...

Отъ тукъ започва и неговата широка обществена дейность. Избиранъ е нѣколко пжти за нар. представитель; редактиралъ е в-ци и списания и е взималъ най-живо участие въ политическия ни животъ, като е билъ и м-ръ презъ 1919 год.... Дори и презъ последнитѣ години на сжществуването си се е интересувалъ отъ политико-обществения и културенъ животъ на страната, писалъ е и статии, излагайки своето гледище по въпроситѣ на деня.

Той почина на 81 годишна възрасть, презъ който периодъ на своя буренъ животъ е далъ своята дань на обществото и на народа си.

Нека да преклонимъ глава предъ свѣтлата паметь на тоя истински човѣкъ, родолюбецъ и общественикъ и изпълнени съ гордость, че е излжченъ отъ нашитѣ срѣди, никога да не забравяме неговитѣ свѣтли дѣла, които ще служатъ за назидание на младото поколѣние.

П. Р.

Търговцитѣ четатъ и даватъ обявитѣ си само въ в. „Шуменски общински вести“.

Регистрация на моторнитѣ превозни срѣдства. Новитѣ нареждания на Дирекцията на полицията.

Констатирано е, че въ последно време при потърсване моторнитѣ превозни срѣдства и велосипедитѣ отъ градскитѣ и военни власти, не сж били намѣрени собственицитѣ имъ, защото ги били продали на други лица и тия последнитѣ не ги били зарегистрирали. Ето защо, за да се премахнатъ тия нередовности и за да може да се проведе една по-ефикасна служба, съ която веднага да се установяватъ истинскитѣ собственици на моторнитѣ превозни срѣдства и велосипедитѣ — е наредено отъ Дирекцията на полицията следното:

Регистрацията на моторнитѣ превозни срѣдства да отговаря на действителното положение, да доведе до знание на всички собственици на моторни превозни срѣдства и велосипеди и имъ внуши, че тѣ сж длъжни въ срокъ най-много отъ 7 дни отъ прехвърлянето на моторното превозно срѣдство да се съобщи въ съответната областна автомобилна служба и областното полицейско управление, което отъ своя страна веднага прави регистрацията.

Въ случай на нарушение на горното нареждане се прилага чл. чл. 86 и 87 отъ закона за автомобилнитѣ съобщения въ връзка съ чл. 83 отъ сжщия законъ.

Хроника

ПОМИНАЛЪ се е въ София следъ кратко боледуване Хараламби Ц. Тричковъ—бившъ дългогодишенъ търговецъ, баща на кмета на града ни. Нашитѣ съболезнования.

По случай рождения му день, Н. В. Царьтъ е билъ телеграфически поздравенъ отъ учителитѣ и ученицитѣ при шуменското мохамеданско духовно училище „Медресе-и-алие“, въ отговоръ на което Царьтъ е благоволилъ лично да изкаже височайшата си благодарность. Предаваме и самитѣ телеграми:

Шуменъ

Йосифъ Желѣзовъ,

зам. директоръ на Мохамеданското духовно училище „Медресе-и-алие“.

Благодаря Вамъ, на учителитѣ и ученицитѣ отъ училището за поздравленията и благопожеланията по случай рождения ми день.

ЦАРЬТЪ

Двореца—София

Негово Величество Царь Борисъ III.

Ваше Величество,

Отъ името на учителитѣ и ученицитѣ при мохамеданското духовно училище „Медресе-и-алие“, празднуващи рождения Ви день и мохамеданската нова година съ молитствуване къмъ Всевишния за Вашето и на Височайшето Ви семейство здраве и дълголетие, и отъ мое име Ви поднасяме нашитѣ сърдечни поздравления по случай рождения Ви день, съ пожелания все тъй мждро, въ възходъ да ржководите България къмъ щастливи бжднини, за слава Вамъ, Престолонаследника и царствуващата Ви династия.

Зам директоръ:

Йосифъ Желѣзовъ

На 3 и 4 т. м. проф. Алексиевъ изнесе предъ шуменци две сказки на теми: „Право и моралъ“ и „Преселвания и изселвания на българитѣ“. И двѣтѣ сказки бидоха добре посетени отъ гражданството. Съ втората си сказка г. професорътъ разгледа преселванията и изселванията на сънародницитѣ ни, започвайки отъ византийската епоха, българското царство, възстанията презъ турското управление, рускотурскитѣ войни и до наше време Материалътъ биде изнесенъ ясно и достжпно за слушателитѣ, чието внимание бѣше будно презъ цѣлото траяне на сказката. Гражданството благодари за изнесенитѣ сказки.

Годишното събрание на Съюза за закрила на децата, шуменски клонъ, ще се състои на 16. т. м 9 часа сутринята въ салона на военното кино, при дневенъ редъ: отчетъ за 1940 г., гласуване бюджета и планъ за дейностьта за 194 год. и изборъ за членове на Управ. съветъ на мѣстото на тѣзи, които излизатъ, както и за контролна комисия.

Ветеринарниятъ лѣкарь при шуменскитѣ хали г-дь Велико Димитровъ се е сгодилъ за симпатичната г-ца Стелка Янко Абаджиева.

Честито.

Ученички отъ девическата гимназия сж изпратили като подаръкъ надъ 200 ржкавици за войсковитѣ части отъ шуменския гарнизонъ, заемаши особено отговорни постове въ отбраната на отечеството Тоя жестъ на ученичкитѣ заслужава похвала.

Курсъ по италиански езикъ е открить при двѣтѣ гимназии. За лекторка е назначена отъ М-ството на просвѣтата г-жа Клара Куисонь—курсътъ се посещава отъ около 200 учащи.

На 16 т. м. въ града ни ще гостува именитиятъ Залцбурски Моцартовъ квартетъ и ще изнесе единственния си концертъ въ сал. на чит. „Арх. Михаилъ“. Квартетътъ ще изпълни Хайднъ, Моцартъ и Бетовенъ. Въ участието си въ международнитѣ музикални тържества въ Залцбургъ и другаде изъ голѣмитѣ европейски центрове, квартетътъ пожънналъ голѣми успѣхи съ своето образцово изпълнение на класическитѣ композиции. Шуменци ще иматъ рѣдкото удоволствие да чуятъ тѣхното художествено изпълнение.

На 31 януарий се помина запасниятъ капитанъ Георги Славовъ, чието погребение се извърши на 1 февруарий. Нашитѣ съболезнования на близкитѣ на покойния.

Писательтъ Ст Чилингировъ е издалъ книга за живота на шуменския революционеръ Пан. Воловъ Очаквайте сжщо и за нея отзивъ въ следващитѣ ни броеве.

Вестникътъ ни се стреми да стане необходимость за всички шуменци, които живѣятъ въ града, или сж пръснати изъ страната.

Гюн де Мопасанъ

кн „Избрани разкази“.

Покровительтъ

Той никога не бѣше мечталъ за такова високо положение Синъ на сждебенъ провинциаленъ приставъ, Жанъ Маренъ бѣше дошълъ, като толкова други, да следва право въ Латинския кварталъ. Въ различнитѣ кръчми, които той последователно бѣше посещавалъ, бѣше станалъ приятель на много приказливи студенти които политиканствуваха, пиейки бира. Той се увлѣче съ страсть въ тѣхъ и ги последва съ упоритость отъ кафене на кафене, плащайки консумацията имъ, когато имаше пари.

Следъ това той стана адвокатъ и защитава дѣла, които загуби. Но една сутринь научи въ вестницитѣ, че единъ отъ неговитѣ стари приятели отъ Латинския кварталъ току що бѣше станалъ депутатъ.

Той бѣ отново неговото вѣрно куче, приятельтъ, който извършва всички тежки работи, когато има нужда отъ него и съ когото не се стѣснява никакъ.

Но случи се, по причина на парламентарни събития, че депутатътъ стана министъръ; шесть месеца следъ това Жанъ Маренъ бѣше назначенъ за държавенъ съветникъ.

Отначало той има проява на гордость и опиянение.

Той ходѣше по улицитѣ за удоволствието да се покаже, като че ли биха могли да отгатнатъ положението му само отъ виждане. Намираше срѣдство да каже на търговцитѣ, на вестникопродавцитѣ, на файтонджиитѣ, по поводъ на най-нищожнитѣ нѣща.

— Азъ, който съмъ държавния съветникъ....

Естествено, следъ това изпита, като последствие на достоинството си, отъ професионална необходимость, отъ дълга на човѣка и а властьта и великодушието, неизбѣжната нужда да покровителствува.

Той предлагаше подкрепата си на всички, въ всички случаи съ неизчерпаемо великодушие.

Когато срѣщаше въ булевардитѣ познато лице, той добиваше възхитенъ видъ на лицето, вземаше ржцетѣ му, запитваше за здравето, после, безъ да чака въпроситѣ, обясняваше:

—Вие знаете, че азъ съмъ държавенъ съветникъ, и винаги на услугитѣ ви. Ако мога да ви бжда полезенъ въ нѣщо, използувайте ме безъ да се стѣснявате. Въ моето положение мога да бжда отъ полза нѣкому.

И тогава той влизаше въ кафенетата съ срещнатия приятель, за да иска перодръжка, мастило и листъ за писма:

—Единъ листъ само, гарсонъ, за да напиша препоржчително писмо!

И пишеше препоржчителни писма, десеть, двадесеть, петдесеть на день. Пишеше ги въ кафене „Американъ“, при „Биньонъ“, при „Торшони“, въ „Мезонъ-Доре“, въ кафене „Ришъ“, въ „Хелдеръ“, въ кафене „Англе“, навсѣкжде, навсѣкжде.

Пишеше ги до всички чиновници на Републиката, до мировитѣ сждии и даже до министри. И той бѣше щастливъ, съвършено щастливъ.

Една сутринь, както излизаше отъ дома си, за да се отправи за Държавния съветъ, дъждътъ започна да вали Той се колеба, дали да вземе файтонъ, но не взема и тръгна пешъ по улицитѣ.

Дъждътъ ставаше пороенъ, миеше тротоаритѣ, наводняваше улицата. Г-нъ Маренъ бѣ принуденъ да избѣга подъ стрѣхата на една врата. Единъ старъ свещеникъ бѣше тамъ, старъ свещеникъ съ побѣлѣли коси. Преди да стане държавенъ съветникъ, г-нъ Маренъ не обичаше никакъ духовенството. Сега той го третираше съ уважение, следъ като единъ епископъ го бѣше съветвалъ учтиво върху една трудна афера Дъждътъ падаше изобилно, карайки двамата мжже да избѣгатъ въ стаичката на вратаря. Г-нъ Маренъ, който изпитваше винаги сърбежа да говори, каза:

—Ето едно проклето време, отче.

Старият свещеникъ се поклони:

—О! Да, господине, това е твърде неприятно, когато човѣкъ идва въ Парижъ, освенъ за нѣколко дни.

—А! Вие сте отъ провинцията?

—Да, г-не, азъ съмъ тукъ проходящъ

—Освенъ това, твърде е неприятно да има дъждъ за нѣколкото дни прекарани въ столицата. Ние, другитѣ чиновници, които оставаме тукъ презъ цѣлата година, не мислимъ никакъ върху това.

Свещеникътъ не отговаряше. Той гледаше улицата, кждето дъждътъ валѣше по-слабо. И внезапно вземайки решение, той вдигна расото си, както женитѣ вдигатъ роклитѣ си, за да преминатъ малкитѣ рѣкички.

Г-нъ Маренъ, виждайки го да тръгва, извика:

—Вие ей сега ще се изкъпите, отче. Чакайте още нѣколко минути и ще престане

Старчето нерешително се спрѣ, следъ това подхвана:

—Това е че твърде бързамъ. Имамъ неотложна среща.

Г-нъ Маренъ изглеждаше наскърбенъ

—Но вие веднага ще се изкъпите до коститѣ Мога ли да зная въ кой кварталъ ще ходите?

Свещеникътъ като че ли се колебаеше, после каза:

—Азъ отивамъ къмъ кралския дворецъ.

—Въ този случай, ако позволявате, отче, ще ви предложа моя чадъръ. Азъ сжщо отивамъ въ държавния съветъ. Азъ съмъ държавенъ съветникъ.

Старият свещеникъ погледна съседа си и каза:

—Благодаря ви много, г-не, приемамъ съ удоволствие.

Тогава г-нъ Маренъ взе го подъ ржка и го повлѣче.

Той го направляваше, предпазваше и съветваше:

—Пазете се отъ тази бара, отче. Особено избѣгвайте колелата на файтонитѣ; тѣ ще ви опръскатъ съ кал понѣкога отъ краката до главата. Пазете се отъ чадъритѣ на хората, които минаватъ. Нѣма

Театърь и публика

Психическата връзка между театъра и публиката се обосновава отъ разнитѣ нюансиращи действия и положения на героитѣ въ пиесата, възприети съ проявения живъ интересъ и художественъ усѣтъ отъ театралната публика, която, доловила тенденцията или мисъльта на автора, реагира и изживѣва ведно съ актьора

Тя именно жива връзка между театъръ и публика е целъта на самото сценично изкуство.

Когато театърътъ или сцената сж на своята нуждна художествена висота до степеньта на истински културенъ факторъ, тогава непосрѣдствено се създава живата връзка между него, и публиката и цельта на истинското сценично изкуство е постигната; създава се непосрѣдственото изживѣване на драматизъма или комизъма въ пиесата едновременно отъ актьора и публиката. А всичко това е неотразимо красиво и то прави изкуството вѣчно

Тая жива връзка между театъръ и публика, обаче, се създава само ако театърътъ е искренъ и отговаря съ своята художествена стойность на вродения у човѣка естетизъмъ.

Само тъй сценичното изкуство постига задачитѣ си въ култивиране на човѣка и създаване на оная жива връзка между театъръ и публика, която обосновава сжществуването на театралното изкуство и удовлетворява вродения у човѣка естетизъмъ.

Винфридъ

СТОПАНСКИ НОВИНИ

— Шуменската земедѣлска камара ще има общо годишно събрание на 20 т. м., на което следъ даване отчетъ за дейностьта презъ изминалата година, ще избере ново бюро на камарата.

— Цената на тютюна въ областьта се движи отъ 27 до 37 лв. кгр.

— Въ Шуменска область имаме всичко 147 мандри.

БЛАГОДАРНОСТЬ

Металообработвачното занаятчийско сдружение въ гр. Шуменъ по случай патронния си праздникъ на „Св. Атанасъ", вмѣсто обичайния банкетъ, внесе сумата отъ 1500 лева за безплатнитѣ трапезарии въ града ни, срещу които се издаде кочанна разписка № 258038 отъ 1. II. 1941 година.

Това пожертвувание трогна не само членоветѣ на общо-родителското учителско сдружение, които изказватъ голѣмата си благодарность за този даръ, но и малкитѣ питомци, които съ насълзени очи чувствуватъ голѣмитѣ добродетелни прояви на управата на металообработвачното сдружение.

Нека това начинание да служи за начало на всички съграждани, които при такива тържествени случаи, вмѣсто почерпка да даватъ опредѣленитѣ суми въ трапезариитѣ.

Само съ такава пожертвеность може да се заздравятъ ождещитѣ зидари на мощна България!

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление № 1151

гр. Шуменъ, 24 януарий 1941 година

Въ допълнение на настоящето обявление, публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 24 отъ 3. II. 1941 г., общинското управление обявява, че на 6 мартъ т. г., въ канцеларията на Шуменското областно данъчно управление ще се произведатъ следнитѣ търгове, съ тайна конкуренция:

1) Отъ 9½ до 10½ часа, доставката на 92,000 броя голѣми каменни павета. Девизъ 276,000 лв.

2) Отъ 10½ до 11½ часа, доставката на 80,000 голѣми каменни павета. Девизъ 240000 лв.

Залогъ 5% върху девиза. Всички разноски сж за смѣтка на предприемача.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ общинското управление.

Отъ общината.

ОБЯВА № 1830

гр. Шуменъ, 4 февруарий 1941 год.

Шуменското градско общинско управление обявява за знание на гражданитѣ, че съгласно чл. 20 отъ закона за опростотворяване на прѣкитѣ данъци, сроковетѣ за доброволно изплащане на общинскитѣ данъци се измѣня, както следва:

20 февруарий вмѣсто 25 февруарий;
20 юний вмѣсто 25 юний;
20 октомврий вмѣсто 25 октомврий.

Отъ общината

Скотов. ком. при Кочовска селска община, Преславско

Обявление № 285

с. Кочово, 31 януарий 1941 год.

Обявява се на заинтересованитѣ, че на 16-я день отъ датата на публикуването на настоящето въ в. „Шуменски общински вести, въ канцеларията на Кочовското селско управление отъ 14 до 16 часа, ще се произведе търгъ за отдаване на предприемачъ млѣкопреработването въ с. Кочово за текущата година. Ще се добие около 70000 литри млѣко.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 10% отъ добитата първоначална цена. Всички разноски по търга сж за смѣтка на наемателя.

Законътъ за б. о. п. е задължителенъ.

Отъ комисията.

Новоселско селско общинско управление, Шуменско.

Обявление № 292

с. Новоселъ, 3. II. 1941 год.

Обявява се на интересуюшитѣ се, че следъ 10 пълни дни отъ датата на обявяването на настоящето въ вестникъ „Шуменски общински вести" въ канцеларията на общинското управление отъ 9 до 12 часа ще се състои търгъ за отдаване на наематель преработването на млѣкото въ района на с. Новоселъ и с. Срѣдня.

Количеството на млѣкото за преработване въ района е отъ около 60000 литра.

Първоначалната цена на литъръ е 4·50 лв., залогъ за правоучастие въ търга се иска 15% отъ първоначалната цена.

Законътъ за б. о. п. е задължителенъ.

Председатель на скотовъдната комисия

Кметъ: **Георги Д-ръ Непомнинъ.**

ШУМЕНСКИ МѢСТЕНЪ ЗАТВОРЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 613

гр. Шуменъ, 7 февруарий 1941 год.

Известява се на интересующитѣ се, че на 15 февруарий 1941 година отъ 10 до 11 часа въ тържната зала на Шуменското областно данъчно управление ще се произведе търгъ съ **тайна конкуренция за втори пжть съ съкратенъ срокъ**, за отдаване на доставчици хранителни продукти, освѣтлителни и отоплителни материали за нуждитѣ на затвора за време отъ деня на утвърждаване търга до 30 юний 1941 година включително; видъ, количество и приблизителна стойность сж публикувани въ Д. В. брой 25 отъ 4. II 1941 година.

Поемнитѣ условия и описания могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день въ канцеларията на затвора, а въ деня на търга въ тържната зала на Шуменското областно данъчно управление.

Отъ Дирекцията.

Шуменци, четете в. „ШУМЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТИ".

нищо по-опасно за очитѣ отъ върховетѣ на чадъритѣ. Женитѣ особено сж непоносими; тѣ не внимаватъ въ нищо и ви забиватъ винаги по цѣлата фигура върховетѣ на чадъритѣ си. И никога не се безпокоятъ за никого. Човѣкъ би казалъ, че градътъ имъ принадлежи. Тѣ господствуватъ върху тротоара и върху улицата. Азъ намирамъ, колкото до мене, че тѣхното поведение е било прекалено небрѣжно.

И г-нъ Маренъ започва да се смѣе. Свещеникътъ не отговаряше. Той вървѣше малко сгърбенъ, избирайки грижливо мѣстата, кждето поставяше краката си, за да не изцапа полата и расото си

Г-нъ Маренъ подхвана:

—Безъ съмнение, идвате въ Парижъ, за да се развлѣчете малко.

Старчето отговори:

—Не,... по работа.

—А! Важна ли е тази работа? Бихъ ли могълъ да ви запитамъ за какво се касае? Ако мога да ви бжда полезенъ, поставямъ се на разположението ви.

Свещеникътъ изглеждаше смутенъ. Той промърмори:

—О! Това е лична, малка работа. Една малка разправия съ.... съ моя епископъ. Това не би ви интересувало. Това е една. . . . една работа отъ вжтрешенъ характеръ. . . отъ . . . отъ черковенъ характеръ

Г-нъ Маренъ побърза да каже:

—Но точно Държавниятъ съветъ се занимава съ тѣзи работи Въ този случай, възползувайте се отъ мене.

—Да, г-не, това е Държавниятъ съветъ, кждето отивамъ Вие сте хиляди пжти твърде добъръ. Ще се срѣщамъ съ г. Льоренеръ и г. Савонъ и сжщо, може би, г. Птитиасъ.

Г-нъ Маренъ се спрѣ изведнажъ.

—Но това сж мои приятели, отче, най-добритѣ ми приятели, превъзходни колеги, великолепни хора. Ще ви препоржчамъ на тримата, и горещо. Вѣрвайте ми.

Свещеникътъ благодари, извини се съ смущение изказа хиляди благодарности

Г-нъ Маренъ бѣше очарованъ.

—А! Вие можете да се похвалите, че имате добъръ шансъ, отче. Ще видите, ще видите, че благодарение на мене, работата ви ще тръгне, като по вода.

Тѣ пристигнаха въ Държавния съветъ. Г-нъ Маренъ заведе свещеника въ своя кабинетъ, предложи му едно кресло, настани го предъ камината, следъ това седна на мѣстото си предъ масата и започна.

„Мой драги колега, позволете ми да ви препоржчамъ най-горещо уважаемия черковенъ служитель отъ най-достойнитѣ и най-заслужилитѣ, Негово Преподобие.....

Той прекжсна и запита:

—Името, моля ви се?

— Л' Аббе Сентюръ.

Г-нъ Маренъ започна да пише:

„Г-нъ Л'Аббе Сентюръ, който има нужда отъ услугитѣ ви за една малка работа, за която ще ви говори.

„Азъ съмъ щастливъ при това обстоятелство, което ми позволява, мой драги колега...."

И той приключи съ употрѣбяемитѣ комплименти.

Когато написа тритѣ писма, подаде ги на свещеника, който си отиде следъ безкрайно число благодарности.

Г-нъ Маренъ изпълни работата си, прибра се, прекара деня спокойно, спа тихо, събуди се заредванъ и поржча да донесатъ вестницитѣ.

Първиятъ, който отвори, бѣше радикалскиятъ вестникъ.

Той прочете:

„Нашето духовенство и чиновницитѣ ни".

„Ние не ще престанемъ да описваме престжпленията на духовенството. Единъ известенъ свещеникъ, именуванъ Сентюръ, изобличенъ въ конспирация срещу сжществуващето правителство, извършилъ недостойни действия, които ние не ще посочимъ даже, подозиранъ въпъ отъ това да е преобърнатъ езуитъ въ простъ свещеникъ, изобличенъ отъ единъ епископъ, по причини, които човѣкъ смѣта осждителни и повиканъ въ Парижъ, за да даде обяснения върху поведението си, намѣрилъ горещъ защитникъ въ именуемия Маренъ, държавенъ съветникъ, който не се страхувалъ да даде на този престжпникъ въ расо препоржчителни писма, най-горещи, за всички негови колеги.

„Ние отбелязваме неокачествимото поведение на този държавенъ съветникъ на вниманието на министъра...."

Г-нъ Маренъ се изправи съ единъ скокъ, облѣче се, изтича при своя колега Птитиасъ, който му каза:

—Ама, вие сте лудъ да ми препоржчате този старъ конспираторъ.

И г. Маренъ, изгубилъ ума и дума, промълви:

—Не.... вижте.... азъ бѣхъ измаменъ.... имаше видъ на добъръ човѣкъ... изигралъ ме е, недостойно ме е изигралъ. Моля ви да го осждите строго, най-строго. Ей сега ще пиша. Кажете ми на кого трѣбва да пиша, за да го осждятъ. Ей сега ще намѣря главния прокуроръ и епископа на Парижъ. да, епископа . . .

И сѣдайки бързо предъ бюрото на г. Птитиасъ, написа:

„Ваше Високопреосвещенство, имамъ честьта да донеса на знанието ви, че току що бѣхъ жертва на интригитѣ и лъжитѣ на нѣкой си Л' Аббе Сентюръ, изиграйки моята искреность.

„Измаменъ отъ увѣренията на това духовно лице, азъ можахъ .....

Следъ това, като адресира и прибра писмото, колегата се обърна и каза:

—Виждате ли, мой драги приятелю, нека това ви бжде за урокъ, не препоржчвайте никога никого.

Преведе отъ френски:

Стефанъ Ив. Бакаловъ

Излѣзла е отъ печатъ книгата „Обществени и политически мисли" отъ Н. А. Русевъ. Отзивъ ще дадемъ въ следващитѣ броеве на вестника ни.

Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ"
Шуменъ — 1941 — 9.

КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

Софийскиятъ областенъ театъръ въ Шуменъ

Отъ днесъ започва гостуването си соф. обл. театъръ въ града ни.

Дир. режисьоръ на театъра е познатиятъ голѣмъ актьоръ г Петъръ Кючуковъ, който е могълъ да сформирова театъръ съ добъръ артистиченъ ансамбълъ.

Въ репертоара: „Манчова размирица" (Х В Балкановъ), „Милионеръть" (Йовковъ), „Пжтьть на цвѣтята" (Катаевъ), „Една брачна нощь" (Шолтъ), „Платонъ Кречетъ" (Корнейчукъ) и др.

Театърътъ пжтува съ специални реквизити за всѣка отдѣлна пиеса.

Имайки предвидъ добрия артистиченъ ансамбълъ и вещата режисюра, не се съмняваме въ успѣхъ имъ.

Успѣхътъ на Варненския народенъ театъръ въ Шуменъ

Когато театърътъ или сцената сж на своята нужда художествена висота, достигнала степеньта на истински културенъ факторъ, тогава се създава оная жива връзка между театъръ и публика, която обосновава сжществуващето обаяние на театралното изкуство и удоволетворява вродения у човѣка естетизъмъ. До тая именно художествена висота и изисканость е достигналъ варненския народенъ театъръ, който гостува въ града ни на 27, 28 и 29 януарий и изнесе пиеситѣ: „Касиерътъ" (Ал. Фарго), „Призраци" (Ибсенъ) и „Платонъ Кречетъ"(Корнейчукъ).

Рѣдко удоволствие бѣ за шуменци да се насладятъ отъ истински художествената постановка, отговаряща напълно на реалнитѣ нужди на самата пиеса.

Сценичнитѣ ефекти, създаденитѣ илюзии за мѣсто, време и епоха до реалность; ансамбловата игра, динамиката и сценичната спойка — дадени въ хармония съ самата пиеса, говорѣха за вещата режисюра на г. Петко Атанасовъ (директоръ-режисьора на театъра) и на режисьора г. Н. Фолъ.

Класическата п и е с а „Призраци" отъ Ибсенъ е наистина пиеса трудна и отъ нейното добро изнасяне ясно може да се заключи за талантливостьта на актьоритѣ, участвуващи въ нея. Неизличими ще останатъ впечатленията отъ „Освалтъ" на г. Ст. Караламбовъ, който до болезнена реалность ни изнесе образа на болния отъ неизлѣчима болесть синъ, наследственость отъ безпжтния животъ на неговия баща. Тоя дълбокъ трагизъмъ почива върху основитѣ на изградения съ лъжа и лицемѣрие домъ, който рухва до основи . . . Останалитѣ герои отъ пиесата сжщо изнесоха правдиви и вѣрни образи.

. . . Голѣмиятъ успѣхъ на варненския народенъ театъръ, щедро награденъ съ аплодисименти и съ масовото посещение на шуменци, красноречиво говори за неговитѣ постижения въ сценичното изкуство подъ ржководството на талантливия режисьоръ и артистъ г. П. Атанасовъ, който съ своя художественъ усѣтъ къмъ подборъ на артисти и репертоаръ е можалъ да издигне театъра на тая му завидна висота.

Петъръ Рибаровъ.

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ
(отдѣление мобилизационно)

Обявление № 422

февруарий 1941 година

Обявява се на шуменскитѣ граждани, че тия които иматъ да получаватъ суми за наеми на конетѣ и колитѣ си, да се явятъ на 10 того въ канцеларията на 4-а интендантска дружина въ гр. Шуменъ и си получатъ сумитѣ.

Отъ общината.

НАРЕЖДАНИЯ НА КОМИСАРСТВОТО

Д В. брой 25 отъ 1941 год

ЗАПОВѢДЬ № 361

Възъ основа на чл. 2 и 23 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ, съгл. I-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 май 1940 година, протоколъ № 78 и като имамъ предвидъ протокола на комисията отъ 24. I 1941 г., надлежно одобренъ на 1. II. 1940 година,

З А П О В Ѣ Д В А М Ъ:

За напредъ се допуска производството само на обикновени навървени царвули-върхови.

Производството на всички други видове царвули се забранява.

2. Опредѣлятъ се следнитѣ цени на обикновенитѣ царвули навървени-върхови.

I-во качество (първа дебелина)—до 110 лв. чифта.
II-ро качество (II-ра дебелина) до 100 лв. чифта.
III-то качество (III-та дебелина) до 83 лв. чифта.

3. Заваренитѣ капаклии (чепразлии) царвули да се продаватъ до изчерпването имъ по следнитѣ цени:

I-во качество (I-ва дебелина) — до 120 лв. чифта.
II-ро качество (II-ра дебелина) — до 110 лв. чифта.
III-то качество (III-та дебелина) до 92 лв. чифта.

4. Изпълнението на настоящата заповѣдь възлагамъ на общинскитѣ комисари на снабдяването и мѣстнитѣ занаятчийски сдружения.

5. Нарушителитѣ на настоящата заповѣдь да се наказватъ съгласно глава VIII отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ и чл. 44 отъ закона за гражданската мобилизация.

Настоящата заповѣдь влиза въ сила отъ деня на обнародването ѝ въ Държавенъ вестникъ.

гр. София, 1. II. 1941 год.

Министъръ: (п) **Д-ръ Сл. Загоровъ**

Д. В. брой 25 отъ 1941 год.

ЗАПОВѢДЬ № 364

Възъ основа на чл. 2 и 23 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ, и съгл. I-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 май 1940 година, протоколъ № 78 и въ допълнение на заповѣди №№ 149 отъ 27. I. 1940 г. Д. В. бр. 21 отъ 29. I. 1940 г. и 919 и 920 отъ 2. V. 1940 г. Д. В. бр. 100 отъ 4. V. 1940 година,

З А П О В Ѣ Д В А М Ъ:

1. Забранява се употрѣбата на цепенакъ (шпалтъ) за изработка на стжпала на царвули и фортове и бомбета на обуща.

2. Следъ 1. III. 1940 година, цепенякътъ, намиращъ се въ индустриални и занаятчийски кожарски заведения и търговцитѣ на едро, (притежаващи разрешително за търгуване „на едро" или на „едро и дребно") и търговцитѣ на дребно, може да се продава само съ разрешение на Министерството — главно комисарство на снабдяването, по реда, посоченъ въ заповѣди №№ 149 отъ 27. I. 1940 г. и 920 отъ 2. V. 1940 год.

Настоящата заповѣдь влиза въ сила отъ деня на обнародването ѝ въ Държавенъ вестникъ.

гр. София, 1. II. 1941 год.

Министъръ: (п) **Д-ръ Сл. Загоровъ**

Обявление № 1922

гр. Шуменъ, 6. II. 1941 година.

I. Предвидъ на изключителнитѣ времена, затруднень е вносътъ на СИНЬ КАМЪКЪ отъ чужбина, ето защо съобщава се на лозаритѣ, овощаритѣ и градинаритѣ, че фабриката на Братя Азманови въ гр. Ст. Загора ще преработва стара медь (бакъръ) въ СИНЬ КАМЪКЪ, като срещу всѣки 300 гр. предаденъ старъ бакъръ ще се дава взаимообразно по 1 кгр. синь камъкъ.

Позволява се на лозаритѣ сами или чрезъ лозарскитѣ кооперации или дружества да събиратъ стари бакърени сждове, съобразявайки се съ заповѣдь № 101 на М. т. п. и труда отъ Д. В. бр. 10 т. г. и ги препращатъ на фабриката, отгдето ще получатъ съответното количество синь камъкъ, необходимъ за пръскане на лозята.

II. Всички търговци, притежаващи разрешителни за търговия на „едро" или „едро и дребно", да декларираттъ предъ общинския комисарь на снабдяването наличнитѣ количества оризъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ „пембе" най-късно до 20. II. 1941 год., намиращъ се въ тѣхъ къмъ 15. II т. г.

Отъ комисарството.

ЗАПОВѢДЬ № 59 Препись

гр. Шуменъ, 6 февруарий 1941 год.

За да се проведе по-ефикасенъ контролъ върху кучетата изъ града и за да се избѣгне болестьта бѣсъ

З А П О В Ѣ Д В А М Ъ:

Въ срокъ отъ 10 дни, считано отъ днесъ, всички граждани, които иматъ кучета, да ги декларираттъ въ ветеринарното отдѣление — при централнитѣ хали.

Неизпълнителитѣ на настоящата заповѣдь ще бждатъ глобявани.

Зам. кметъ: (п) **Н. Шамарджиевъ.**

ВѢРНО, на Шуменската гр. община.

Секретарь: (п) **Е. Георгиевъ**

Д. В. брой 25 отъ 1941 г.

Заповѣдь № 360

Възъ основа на чл. 2 отъ закона за осигуряването на снабдяването и регулиране на ценитѣ, съгл. I-то постановление на Министерския съветъ. взето въ заседанието му отъ 21 май 940 г. протоколъ № 78 и въ допълнение на заповѣдь № 3089 отъ 12. X. 940 год. Д. В, бр. 235 отъ 17. X. 1940 г.,

З А П О В Ѣ Д В А М Ъ:

1. Допуска се производството и продажбата въ кутии и торбички по ценитѣ на заповѣдь № 3089 отъ 12. X. 1940 година, **само на оризъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ пембе.**

Производството и продажбата на „Ризонъ" отъ други сортове оризъ се забранява.

2. Оризъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ пембе въ кутии и торбички следъ 15. II, 1941 година могатъ да произвеждатъ и опаковатъ само фабрикитѣ за олющване на оризъ подъ надзора на контрольоритѣ при фабрикитѣ.

3. Произведенитѣ и пуснати въ продажба, следъ 15. II. 1941 година количества оризъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ пембе да носятъ върху опаковката си етикети съ надписъ: оризъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ пембе.

4. Контрольоритѣ при фабрикитѣ за олющване на оризъ да водятъ отдѣлни смѣтки за наличноститѣ и движението на оризъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ пембе.

5. Всички фабрики за олющване на оризъ, както и всички търговци на оризъ на едро, които притежаватъ разрешително за търговия „на едро" или „едро и дребно", да декларираттъ предъ мѣстнитѣ комисари на снабдяването най-късно до **20. II. 1941 год., наличнитѣ количества оризъ отъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ пембе, намиращи се въ тѣхъ на 15. II. 1941 год.**

6. За декларираннитѣ количества оризъ, съгласно т. 5 на настоящата заповѣдъ, както и за купенитѣ и продадени количества оризъ „Ризонъ" отъ арпа сортъ пембе следъ 15. II. 1941 год., търговцитѣ да водятъ отдѣлна смѣтка въ книгата образецъ № 1, заведена съгласно окржжно № 4800 отъ 28. IX. 1939 година (Държавенъ вестникъ, брой 220 отъ 2. X. 1939 год.

7. Изпълнението на настоящата заповѣдь възлагамъ на общинскитѣ комисари на снабдяването, контрольоритѣ при оризовитѣ фабрики и мѣстнитѣ акцизни власти.

8. Нарушителитѣ на настоящата заповѣдь да се наказватъ съгласно глава VIII отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ и членъ 44 отъ закона за гражданската мобилизация.

Настоящата заповѣдь влиза въ сила отъ деня на обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ„.

гр. София, 1. II. 1941 год.

Министъръ: (п) **Д-ръ Сл. Загоровъ**